

serne i § 18 og § 19 ikke er opfyldte, dvs. hvor ejendomsforbeholdet er aftalt, efter at det solgte er overgivet til køberen, hvor kreditkøbsprisen ikke er over 500 kr. (§ 18), eller hvor udbetalingskravet ikke er opfyldt (§ 19). I disse tilfælde bør fogedretten som altovervejende hovedregel anvende stk. 1 og henvise kreditor til at tage det solgte tilbage. Da reglen i stk. 1 imidlertid ikke afskærer kreditors restfordring, ville kreditor blive bedre stillet, end hvis ejendomsforbeholdet havde været gyldigt, hvor restfordringen i forbrugerkøb normalt afskæres, jfr. § 28, stk. 2. For at undgå dette foreslås det i § 17, stk. 2, at kreditor i disse tilfælde kun har en restfordring, hvis betingelserne i § 28, stk. 2, er opfyldt. Den tilsvarende bestemmelse i betænkningssudkastets § 16, stk. 2, henviser alene til ugyldighed efter § 19 (tilsidesættelse af mindsteudbetalingskravet). Justitsministeriet har dog fundet det rimeligt at lade reglen gælde, også hvor et ejendomsforbehold er ugyldigt, fordi betingelserne i § 18 ikke er overholdt.

Som anført i betænkningen s. 82 kan fogedretten ikke henvise kreditor til at tage det solgte tilbage, når dette er umuligt på grund af bestemmelserne om transbeneficiet i retsplejelovens § 509, stk. 1, og § 515, stk. 2., jfr. lovforslagets § 25. Havde ejendomsforbeholdet imidlertid været gyldigt, ville kreditor efter lovforslagets § 28, stk. 3, som altovervejende hovedregel kun kunne have gjort udlæg for et beløb svarende til det solgtes værdi på tidspunktet for tilbagesættelse forretningen. 2. pkt. er medtaget for at sikre, at kreditor heller ikke i denne situation bliver bedre stillet, end han ville have været, hvis ejendomsforbeholdet havde været gyldigt.

Til kapitel 3

Kapitlet indeholder en række særregler, som kun gælder for køb med ejendomsforbehold. I § 2 er defineret, hvad der forstås ved køb med ejendomsforbehold.

Til § 18

Til stk. 1.

Bestemmelsen, som svarer til § 18, stk. 1, i betænkningssudkastet, indeholder de væsentligste betingelser, som skal være opfyldt ved alle køb med ejendomsforbehold, for at ejendomsforbeholdet kan anses for gyldigt stiftet. Allerede efter gældende ret stilles således krav om, at ejendomsforbeholdet skal være aftalt senest ved overgivelsen af det

købte til køberen, for at det kan gøres gældende i forhold til køberens kreditorer og aftaleerhververe.

Egentlig nyt er alene kravet om, at kreditkøbsprisen skal overstige 500 kr. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.f.1°. og betænkningen s. 85.

At der ikke kan tages ejendomsforbehold, hvis købet er et kontokøb, følger af definitionen på kontokøb, jfr. § 3. Selv om en køber har konto hos en handlende, er der dog naturligvis ikke noget i vejen for, at der ved et køb på kredit oprettes en særskilt kontrakt om dette køb med ejendomsforbehold i det solgte.

Til stk. 2.

Bestemmelsen svarer til den gældende afbetalingslovs § 8, stk. 1, og til § 18, stk. 2, i betænkningssudkastet. Reglen indebærer, at ejendomsforbehold kun kan tjene til sikkerhed for sælgerens fordring i anledning af købet og udelukker sammenkobling af flere købekontrakter med ejendomsforbehold.

Til stk. 3.

Reglen giver adgang til administrativt at ajourføre beløbsgrænsen i stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 37, stk. 1, i udvalgets udkast.

Til § 19

Bestemmelsen opretholder afbetalingslovens mindsteudbetalingskrav i forbrugerkøb med ejendomsforbehold og svarer til § 19, stk. 1, i betænkningssudkastet, bortset fra at mindsteudbetalingen beregnes i forhold til kreditkøbsprisen og ikke – som foreslået af kreditkøbsudvalget – i forhold til kontantprisen. Der henvises herom til pkt. 7.g. i de almindelige bemærkninger og til betænkningen s. 85–87.

Justitsministeriet har overvejet, om der som foreslået af kreditkøbsudvalgets flertal er tilstrækkelig grund til at opretholde særreglen i afbetalingslovens § 1, stk. 4, om en lempeligere udbetalingsregel vedrørende bøger, jfr. betænkningen s. 86–87. Man har dog efter omstændighederne ikke ment at burde foreslå den særlige mindsteudbetalingsregel ophævet. Hvis sælgeren tager ejendomsforbehold, vil han ved misligholdelse som altovervejende hovedregel ikke kunne gøre en eventuel restfordring gældende.

Ligesom efter gældende ret skal køberen selv fremskaffe minimumsudbetalingen. Sælgeren må således ikke medvirke hertil, f. eks. ved på en eller